

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/335/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713201033
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5713201033.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: G. O., nar. XX.X.XXXX, bytom O., J. XA/X, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Y., J. N. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 502,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Martine z 12. júna 2013 sp. zn. 9C/105/2013-99, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 502,55 Eur, ktorá pozostáva z istiny 392,16 Eur, riadneho úroku 1,09 Eur, úroku z omeškania 100,67 Eur a ostatného príslušenstva 8,63 Eur. Odporca v priebehu konania proti uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania, pričom Dohodu o uzatvorení splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 14.5.2012 považoval za neplatnú. Vykonaným dokazovaním ďalej zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dňa 22.5.2006 uzatvorená zmluva, na základe ktorej bol odporcovi zriadený účet na poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov s povoleným prečerpaním, s účinnosťou od 1.2.2006. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 14.5.2012 je zrejmé, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili predmetnú dohodu, pričom táto obsahovala aj uznanie záväzku, formu splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenie. Z dohody podľa bodu 3.1 vyplynulo, že odporca sa zaviazal zaplatiť svoj záväzok vo výške 392,16 Eur v mesačných splátkach, pričom výška splátky bola uvedená 30,- Eur a dátum prvej splátky dňa 30.6.2012. V bode 2 uvedenej dohody odporca uznal záväzok vo vzťahu k navrhovateľovi vo výške 392,16 Eur a náklady na inkasné konanie vo výške 75,38 Eur a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy, čo do právneho dôvodu a výšky na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom SL SP, číslo zmluvy 352408464, bez uvedenia dňa uzatvorenia. Vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch obsahuje bod 3 označený ako „Forma splatenia záväzku.“ Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností dospel k záveru, že podľa § 558 Občianskeho zákonníka nedošlo k splneniu hmotnoprávnej podmienky, keď navrhovateľ nepreukázal, že v čase uznania dlh ešte trval. Na navrhovateľovi bola povinnosť preukázať existenciu dlhu. Z obsahu listinných dôkazov, ktoré súdu predložil, súd ich považoval za nedostačujúce a nepreukazujúce ním tvrdenú okolnosť. Poukazoval len na existenciu písomnej Dohody o uznání dlhu, avšak jeho existenciu v čase uznania nepreukázal, pričom bolo jeho povinnosťou tento dlh preukázať vzhľadom k tomu, že odporca nevedel o premlčaní, preto nemá jeho uznávací prejav za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť a ktorú možno racionálne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi, alebo vo

všeobecnej roviny v dobrej viere uplatňovanej v jeho oblasti činností. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom pri výklade ustanovení § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka. Dňa 14.5.2012 odporca podpísal Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, prostredníctvom ktorej odporca uznal svoj záväzok voči nemu vzniknutý zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXX uzavretej dňa 22.5.2006 so Slovenskou sporiteľnou, a.s., vo výške 392,16 Eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky zaviazal sa zaplatiť svoj záväzok. Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Ustanovenie § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Podpísaním dohody došlo k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. prerušenie a plynutie pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby. Okresný súd vybočil z medzí a účelu ochrany spotrebiteľa upravenej v Občianskom zákonníku, keď úplne negoval hmotnoprávne inštitúty upravené v Občianskom zákonníku, a to uznanie práva v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj uznanie záväzku v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Posúdenie platnosti Dohody a v jeho súlade s normami na ochranu spotrebiteľa sa musí opierať o logickú a dôvodnú úvahu, nepostačuje konštatovanie, že si spotrebiteľ podpísaním predmetnej Dohody zhoršil svoje zmluvné postavenie, pretože tu ide o zákonný následok uznania dlhu. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že v súkromnoprávnej roviny sú ustanovenia spotrebiteľských zmlúv uvedené v Občianskom zákonníku, ako aj v ostatných spotrebiteľských normách, vo vzťahu ku všetkým ostatným súkromnoprávnym predpisom slovenského právneho poriadku sú ustanoveniami špeciálnymi a v prevažnej miere kogentnými, čo je dané tým, že konkrétne implementujú záväzné európske spotrebiteľské predpisy priamo v našom právnom poriadku. V uvedenom rámci je potrebné pri správnej interpretácii aplikácie ustanovení spotrebiteľských zmlúv smerujúcich k ochrane spotrebiteľa vychádzať z „teórie výhodnosti“, ktorá v každom konkrétnom prípade vždy odôvodňuje preferenčné použitie tých zákonných ustanovení, ktoré sú na prospech spotrebiteľa. Keďže medzi právnym predchodcom navrhovateľa a medzi ním bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, v praxi to znamená, že obchodný zákon sa môže uplatňovať len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch k nemu. Z toho následne vyplýva, že aj otázka premlčania sa posudzuje podľa Občianskeho zákonníka. Keďže navrhovateľ je pri uzatváraní Dohody bez akýchkoľvek pochybností v postavení dodávateľa, preto súd musí podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu kontrole v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. pri náležitej aplikácii spotrebiteľských predpisov. Predĺženie premlčacej doby navrhovateľ odvodzuje s poukazom na ust. § 558 Občianskeho zákonníka (čo zodpovedá obsahu dojednaní podľa formulára „Dohody“, napr. bod 3.1 posledná veta), resp. s poukazom na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čím súčasne navrhovateľ chce získať výhodu právnej domnienky existencie dlhu v čase uznania a uľahčiť si tak pozíciu v súdnom spore tým, že nemusí preukázať vznik dlhu a jeho výšku v čase uznania. Tu je potrebné zdôrazniť, že pôvodné právne tituly takmer v každom prípade, ktoré navrhovateľ uplatňuje na súde, obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, prípadne podľa nového zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom k preformulovanému obsahu Dohody môže mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistickovane skryté do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Formulácia uznania dlhu je predtlačená na všetkých dohodách bez ohľadu na to, či je dlh v čase uznania premlčaný alebo nie. Rozhodcovská doložka v bode 4 Dohody je ako neprijateľná zmluvná podmienka v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 4 písm. r/, ods. 5 Občianskeho zákonníka). Dohodu o uzatvorení splátkového kalendára a uznaní záväzku je preto možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Dohoda ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami

spotrebiteľského práva neplatná. Taktiež je podstatné pre posúdenie, kedy je namieste zaradiť uznávací úkon povinnej osoby pod ust. § 110 ods. 1 druhá veta OZ a kedy pod ust. § 558 OZ. Domnieva sa, že ust. § 558 OZ je vo vzťahu k ustanoveniu § 110 ods. 1 druhá veta OZ ustanovením špeciálnym a jeho aplikácia je namieste vždy, keď sa jedná o uznanie práva spočívajúceho v povinnosti zaplatiť peňažné plnenie, ktoré je v čase uznávacieho prejavu dlžníka premlčané.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúceho z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V prejednávanej veci navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 502,55 Eur, ktorá pozostáva z istiny 392,16 Eur, úroku z úveru vo výške 1,09 Eur, úroku z omeškania 100,67 Eur a ostatného príslušenstva 8,63 Eur. Nárok na zaplatenie žalovanej sumy navrhovateľ odvodzoval od uzavretia zmluvného vzťahu medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľnou, a.s. na základe zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu v prospech odporcu. Zároveň medzi uvedenými zmluvnými stranami bola uzatvorená aj zmluva o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 2.6.2006. V priebehu konania odporca prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ vznesenú námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú vzhľadom k tomu, že medzi ním a odporcom bola dňa 14.5.2012 uzatvorená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, na základe ktorej v zmysle podmienok uvedených v § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka došlo k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a uzavretím Dohody začala plynúť nová desaťročná premlčacia doba. Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný na právnom posúdení veci, že navrhovateľ v zmysle podmienok uvedených v § 558 Občianskeho zákonníka existenciu dlhu nepreukázal, pričom to bolo jeho povinnosťou, keďže odporca nevedel o premlčaní, preto nemá jeho uznávací prejav za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá. Zo strany navrhovateľa sa jednalo o nekalú obchodnú prax pri uzatváraní Dohody. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu zo strany navrhovateľa bolo porušením odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd zamietol návrh navrhovateľa ako nedôvodný pre neexistenciu zákonných podmienok uvedených v § 558 Občianskeho zákonníka (uznanie dlhu) vo vzťahu k podmienkam uzatvorenej Dohody zo dňa 14.5.2012. Uvedený záver okresného súdu je predčasný a vo vzťahu k nedostatku riadneho odôvodnenia rozsudku okresného súdu pri vyhodnocovaní výsledkov vykonaného dokazovania k jednotlivým dôkazom ako aj ku zistenému skutkovému stavu, aj nepreskúmateľný.

Okresný súd správne vyhodnotil zmluvu uzatvorenú medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa ako spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď na jednej strane vystupoval právny predchodca navrhovateľa a na strane druhej odporkyňa ako spotrebiteľ, spĺňajúc všetky atribúty vyžadované zákonom pre tento právny vzťah. Túto skutočnosť ani účastníci nerozporujú. Navrhovateľ však poukazuje, že ako postupník nemá postavenie dodávateľa. S týmto názorom navrhovateľa nemožno súhlasiť. Navrhovateľ ako postupník vstúpil do všetkých práv a povinností jeho právneho predchodcu a bez ohľadu na postúpenie pohľadávky všetky práva a povinnosti zmluvných strán ostali zachované. Právny vzťah medzi účastníkmi je naďalej spotrebiteľským právnym vzťahom a v danom prípade okresný súd postupoval správne, keď právny vzťah podrobil skúmaniu z hľadiska ochrany spotrebiteľa tak, ako je upravená v normách spotrebiteľského práva.

Podľa názoru krajského súdu však okresný súd pri hodnotení neplatnosti, resp. neprijateľnosti právnych úkonov z hľadiska ochrany spotrebiteľa vybočil z medzi a hľadísk ustanovených zákonom.

Ochrana spotrebiteľa vychádza z postulátu, že v prípade, keď na jednej strane zmluvy vystupuje profesionálny a skúsený dodávateľ, ktorý má často dominantné postavenie na trhu, zamestnáva skúsených právnikov, disponuje neobmedzenými zdrojmi, na druhej strane sú to spotrebiteľia, ktorí často nepoznajú právne prostredie, do ktorého vstupujú a uzatvárajú zmluvy len z času na čas, nedisponujú

takými zdrojmi, aby mohli na uplatnenie svojich práv viesť dlhotrvajúce a nákladné súdne spory, na vyrovnanie tejto faktickej nerovnováhy slúži právna úprava zakazujúca používanie nerovnovážnych, teda neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a povinnosť súdu prihliadať na neplatnosť a neprijateľnosť dotknutých zmluvných podmienok z úradnej povinnosti.

Účelom ochrany spotrebiteľa však nie je zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje. Okresný súd vybočil z medzí a účelu ochrany spotrebiteľa zakotvanej v Občianskom zákonníku, keď úplne negoval hmotnoprávne inštitúty upravené v Občianskom zákonníku, a to uznanie práva v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj uznanie záväzku v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc pritom iba z domnienok, ktoré riadne neodôvodnil.

Pokiaľ okresný súd vyhlási zmluvnú podmienku alebo aj celú zmluvu (dohodu) za neplatnú, takýto záver sa musí opierať o logické a presvedčivé odôvodnenie, v danom prípade to konštatovať nemožno.

V plnom rozsahu sa možno stotožniť s argumentáciou navrhovateľa v odvolaní, že inštitút uznania práva zakotvený v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a inštitút uznania záväzku zakotvený v § 558 Občianskeho zákonníka sú odlišné právne inštitúty, ktoré sa môžu čiastočne aj prelínať, vyvolávajú však odlišné právne následky a vyžadujú splnenie odlišných náležitostí. Použitie oboch týchto hmotnoprávných inštitútov nie je vylúčené v spotrebiteľských veciach.

V zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od plynutia tejto lehoty.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že rovnaký režim, ako pre práva priznané právoplatných rozhodnutím, sa vzťahuje na premlčanie uznaného práva. Účinky prerušenia premlčania má však len uznanie dlhu týkajúce sa ako dôvodu dlhu, tak jeho rozsahu. S písomným uznaním práva čo do dôvodu a výšky je spojený inštitút pretrhnutia premlčacej doby, ktorý je upravený v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Platné uznanie práva z hľadiska plynutia a dĺžky premlčacej doby zakladá plynutie novej premlčacej doby v dôsledku jej pretrhnutia. Z ust. § 110 ods. 1 OZ nevyplýva, že by nebolo možné uznať už premlčaný dlh, teda inak povedané uznanie premlčaného dlhu nie je v tomto smere viazané na vedomosť dlžníka o tom, že dlh je premlčaný (R 51/1968). Okolnosť, že s uznaním dlhu nemožno spájať účinky uvedené v § 558 Občianskeho zákonníka, ak dlžník o premlčaní v čase uznania nevedel, je v danej veci pre účely posúdenia premlčania bezvýznamná. Uznanie práva je jednostranný, adresovaný, hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorý k svojej platnosti, okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 OZ), musí spĺňať náležitosti uvedené v § 110 ods. 1 druhá veta OZ. Uznanie práva sa musí urobiť predovšetkým v písomnej forme a musí sa týkať ako jeho dôvodu, tak aj jeho výšky. Prejav vôle o uznaní práva musí byť určitý a zrozumiteľný.

Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 14.5.2012 (č.l. 7 spisu) takéto jednostranné vyhlásenie žalovanej, že uznáva právo vo forme záväzku - dlhu voči právnomu predchodcovi navrhovateľa, ktoré je dostatočne vymedzené čo do dôvodu a výšky, obsahuje, bola uzatvorená v písomnej forme. Toto vyhlásenie žalovanej vyvolalo účinky pretrhnutia premlčacej doby v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a od splatnosti jednotlivých dohodnutých splátok začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba na vymáhanie nároku.

Vzhľadom na uvedené právny záver prvostupňového súdu, na ktorom postavil zamietnutie nároku navrhovateľa, je nesprávny.

To, že vyhlásenie žalovanej v dohode o uzavretí splátkového kalendára o uznaní dlhu spĺňa podmienky pretrhnutie premlčacej doby a plynutie novej premlčacej doby v zmysle ust. § 110 Občianskeho

zákonníka, nemusí zároveň znamenať, že bola uzatvorená platná dohoda o uznaní záväzku v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ktorej účinkom, okrem uznania dlhu z hľadiska dlhu a dĺžky premlčacej doby, je fikcia, že dlh v dobe uznania trval. Tá je závislá na posudzovaní iných podmienok, ako v prípade aplikácie ust. § 110 ods. 1 OZ. Rovnako je tu predpísaná písomná forma a dlh musí byť určený čo do dôvodu a výšky a obsahovať vyjadrenie prísľubu dlžníka zaplatiť dlh. V prípade premlčaného dlhu je však podmienkou, aby dohoda vyvolala vyššie uvedené následky, vedomosť toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní. Z textu dohody však takéto vyhlásenie dlžníka možno vyvodiť.

To, či toto vyhlásenie dlžníka je v súlade s ochranou spotrebiteľa tak, ako ju zákon priznáva, môže byť predmetom posudzovania zo strany súdu. Musí sa však opierať o logickú a dôvodnú úvahu, nepostačuje, že si spotrebiteľ uvedeným vyhlásením zhoršil svoje zmluvné postavenie, pretože tu ide o zákonný následok uznania záväzku. Podstatné však je, že či pri uzatváraní dohody bola porušená rovnováha vo vzájomných právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

V súvislosti s úvahami o prípadnom narušení rovnováhy je však potrebné zaoberať sa určitosťou a zrozumiteľnosťou textu, síce formulárovej dohody, doručenej však spotrebiteľovi zo strany dodávateľa, do jeho domáceho prostredia, kde možno predpokladať dostatok času oboznámiť sa s textom dohody pred jej účinnosťou. Neplatnosť, resp. neprijateľnosť zmluvného dojednania nemohla spôsobiť samotná nevedomosť spotrebiteľa o právnych následkoch uznania záväzku v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka.

Z vyššie uvedených dôvodov nesprávneho právneho posúdenia krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd je viazaný vysloveným právnym názorom krajského súdu, že k premlčaniu záväzku žalovanej vo vzťahu k uplatnenému nároku nedošlo. Povinnosťou okresného súdu bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť o uplatnenom nároku vychádzajúc zo všeobecných princípov a zásad ochrany spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitného zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V ďalšom konaní okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný n i e j e .